

A NATO egykori katonai elemzője lefújja a nyugat-ukrajnai invázió narratíváját

AKARD TUDNI A TÉNYEKET

Keresve sem találnál hitelesebb embert, akinek a háború kezdete nem február 24.-én keltezett és teljes rálátása is van arra, ami Ukrajnában történik.

Az ő megnyilvánulása nem úgy kezdődik, hogy visszalöttek rám, ezért elpusztítom őket.

Mivel komoly szakértőről van szó, nem vádolható Putyin-barátsággal, objektivitása számomra tökéletesen elfogadható, ezért teljes egészében megosztom, amit nyilatkozott.

Írása igen hosszú, ezért több posztban írom le azt.

Akinek megy az angol folyékonyan, az eredeti linkben egyben olvashatja azt. (Alul a posztban)

Továbbá itt egy videót is láthatsz, amiben **angol nyelven, de magyar felirattal összefoglalják ezt az írást azok számára, akik nem hajlandóak elolvasni ezen hosszú, de igen kimerítő tájékoztatót.**

Pedig érdeemes!

Ki is JCQUES BAUD?

Jacques Baud a vezérkar egykori ezredese, a svájci stratégiai hírszerzés volt tagja, a keleti országok specialistája. Az amerikai és a brit hírszerző szolgálatoknál képezték ki. Az ENSZ békeműveleteinek politikai vezetőjeként dolgozott. Az ENSZ jogállamisággal és biztonsági intézményekkel foglalkozó szakértőjeként megtervezte és vezette az első többdimenziós ENSZ hírszerzési egységet Szudánban. Dolgozott az Afrikai Uniónak, és 5 évig volt felelős a NATO-nál a kézi lőfegyverek elterjedése elleni küzdelemért. Közvetlenül a Szovjetunió bukása után részt vett a legmagasabb orosz katonai és hírszerzési tisztviselőkkel folytatott megbeszélésekben. A NATO-n belül követte a 2014-es ukrán válságot, majd részt vett Ukrajnát segítő programokban. Számos könyv szerzője a hírszerzésről, a háborúról és különösen a terrorizmusról Le Détournement kiadó: SIGEST, Gouverner par les fake news , L'affaire Navalny . Legújabb könyve a Poutine, maître du jeu? Max Milo adta ki.

Ez a cikk a párizsi Centre Français de Recherche sur le Renseignement jóvoltából jelent meg . Franciából"

[https://www.thepostil.com/the-military-situation-in.../...](https://www.thepostil.com/the-military-situation-in.../)

Összefoglaló videó

<https://rumble.com/embed/vzit0b/?pub=4>

A sorozat 2.része:

[https://m.facebook.com/story.php?](https://m.facebook.com/story.php?story_fb主id=1721437124858344&id=100009762182874)

[story_fb主id=1721437124858344&id=100009762182874](https://m.facebook.com/story.php?story_fb主id=1721437124858344&id=100009762182874)

Katonai helyzet Ukrajnában

2022. április 1 Jacques Baud

Első rész: A háborúhoz vezető út

Malitól Afganisztánig évekig dolgoztam a békéért, és az életemet kockáztattam érte. Ezért nem a háború igazolásáról van szó, hanem arról, hogy megértsük, mi vezetett oda. Azt veszem észre, hogy a televízióban felváltva járó „szakértők” kétes információk, legtöbbször tényként felállított hipotézisek alapján elemzik a helyzetet – és akkor már nem sikerül megértenünk, mi történik. Így jön létre a pánik.

A probléma nem annyira az, hogy tudjuk, kinek van igaza ebben a konfliktusban, hanem az, hogy megkérdőjelezzük vezetőink döntéseit. **Próbáljuk meg megvizsgálni a konfliktus gyökereit.**

Azokkal kezdődik, akik az elmúlt nyolc évben a donbászi „szeparatistákról” vagy „függetlenekről” beszéltek. **Ez nem igaz.** A két önjelölt Donyeck-i és Luganszki Köztársaság által 2014 májusában tartott népszavazások nem a „függetlenség” (независимость) népszavazásai voltak, ahogy azt néhány gátlástalan újságíró állítja, hanem az „önrendelkezésről” vagyis az „autonómiáról” (самоуправляемость). Az „oroszbárát” minősítő arra utal, hogy Oroszország részese volt a konfliktusnak, ami nem így volt, és az „**oroszul beszélők**” kifejezés őszintébb lett volna. Ráadásul **ezek a népszavazások Vlagyimir Putyin tanácsa ellenére zajlottak.**

Valójában ezek a köztársaságok nem az Ukrajnától való elszakadásra törekedtek, hanem autonómia státuszra, ami garantálta számukra az orosz nyelv hivatalos nyelvként való használatát. A Janukovics elnök megbuktatása nyomán létrejövő új kormány első jogalkotási aktusa az volt, hogy **2014. február 23-án eltörölték a 2012-es Kivalov-Kolesnichenko törvényt, amely az orosz hivatalos nyelvvé tette.** Kicsit olyan, mintha a puccsisták úgy döntenének, hogy a francia és az olasz többé nem lesz hivatalos nyelv Svájcban.

Ez a döntés vihart kavart az orosz ajkú lakosság körében. Az eredmény az **orosz ajkú régiók (Odessza, Dnyipropetrovszk, Harkov, Luganszk és Donyeck) elleni heves elnyomás volt,** amelyet 2014 februárjától hajtottak végre, és a helyzet militarizálásához és néhány mészárláshoz vezetett (Odesszában és Marioupolban legfigyelemreméltóbb). 2014 nyarának végén már csak az önjelölt Donyeck-i és Luganszki Köztársaság maradt.

Ebben a szakaszban az ukrán vezérkar túlságosan merev és a hadműveletek doktriner megközelítésében elmerülten leigázta az ellenséget anélkül, hogy sikerült volna felülkerekednie. A **2014-2016-os donbászi harcok** lefolyásának vizsgálata azt mutatja, hogy az ukrán vezérkar szisztematikusan és gépiesen ugyanazokat az operatív sémákat alkalmazta. Az autonomisták háborúja azonban nagyon hasonló volt ahhoz, amit a Száhel-övezetben tapasztaltunk: könnyű eszközökkel végrehajtott rendkívül mozgékony műveletek.

Rugalmasabb és kevésbé doktriner megközelítéssel a lázadók az ukrán erők tehetetlenségét kihasználva ismételten „csapdába ejtették” őket. 2014-ben, amikor a NATO-nál voltam, én voltam a felelős a kézi lőfegyverek elterjedése elleni küzdelemért, és megpróbáltuk felderíteni a lázadóknak szállított orosz fegyvereket, hátha Moszkva is érintett. Az akkor kapott információk szinte teljes egészében a lengyel titkosszolgálatoktól származtak, és nem „fértek össze” az EBESZ-től származó információkkal – a meglehetősen nyers állítások ellenére **nem szállítottak fegyvert és katonai felszerelést Oroszországból.** A lázadók a lázadók oldalára átment oroszul beszélő ukrán egységek disszidálásának köszönhetően felfegyverkeztek. Ahogy az ukrán kudarcok folytatódtak, harcok-, tüzérségi és léghárító zászlóaljok gyarapították az autonomisták sorát. Ez készítette az ukránokat, hogy elkötelezzék magukat a minszki megállapodások mellett.

Ám Petro **Porosenko** ukrán elnök közvetlenül a **Minszk 1-** megállapodások aláírása után hatalmas terrorellenes hadműveletet (АТО/Антитерористична операція) indított a Donbassz ellen. *Bis repetita placent* : a NATO-tisztek által nem megfelelően tanácsolt ukránok megsemmisítő vereséget szenvedtek Debalcevóban, ami arra kényszerítette őket, hogy részt vegyenek a **Minszk 2** megállapodásban.

Itt feltétlenül emlékeztetni kell arra, hogy **a Minszk 1 (2014. szeptember) és Minszk 2 (2015. február) Megállapodások nem a köztársaságok szétválásáról vagy függetlenségéről, hanem Ukrajna keretein belüli autonómiájukról rendelkeztek.** Azok, akik olvasták a megállapodásokat (nagyon-nagyon-nagyon kevesen vannak, akiknek valóban van), megjegyzik, hogy minden levélben le van írva, hogy a köztársaságok státuszáról Kijev és a köztársaságok képviselői tárgyalnak. belső megoldás Ukrajnára.

Ezért Oroszország 2014 óta szisztematikusan követeli ezek végrehajtását, miközben megtagadja a tárgyalások résztvevőinek részvételét, mert **ez Ukrajna belső ügye volt.** A másik oldalon a Nyugat – Franciaország vezetésével – szisztematikusan megpróbálta a minszki megállapodásokat a „normandiai formátummal” helyettesíteni, amely az oroszokat és az ukránokat szembesítette. Emlékezzünk azonban arra, hogy 2022. február 23-24. előtt soha nem tartózkodtak orosz csapatok a Donbászban. Ráadásul az EBESZ megfigyelői a legcsekélyebb nyomát sem észlelték a

Donbászban tevékenykedő orosz egységeknek. Például a *Washington Post* által 2021. december 3-án közzétett amerikai hírszerzési térképen nem szerepelnek orosz csapatok a Donbászban.

2015 októberében Vaszil Hritsak, az Ukrán Biztonsági Szolgálat (SBU) igazgatója bevallotta, hogy mindössze 56 orosz harcost figyeltek meg a Donbászban. Ez pontosan összehasonlítható volt a svájciakkal, akik a 90-es években hétvégeként Boszniába mentek harcolni, vagy a franciákhoz, akik ma Ukrajnába mennek harcolni. Az ukrán hadsereg akkor siralmas állapotban volt. 2018 októberében, négy év háború után Anatolij Matios ukrán katonai főügyész kijelentette, hogy Ukrajna 2700 embert veszített a Donbászban: 891 főt betegségek, 318 főt közúti balesetek, 177 főt egyéb balesetek, 175 főt mérgezések (alkohol, kábítószer), 172-en gondatlan fegyverkezelésből, 101-en a biztonsági előírások megsértéséből, 228-an gyilkosságból és 615-en öngyilkosságból származtak.

Valójában a hadsereget aláásta a káderek korrupciója, és már nem élvezte a lakosság támogatását. A brit belügyminisztérium jelentése szerint a tartalékosok 2014. március/április visszahívásakor 70 százalékuk nem jelent meg az első ülésen, 80 százalék a másodikon, 90 százalék a harmadikon, 95 százalék a negyediken. 2017 októberében/novemberében a sorkatonák 70%-a nem jelent meg a „2017 őszi” visszahívási kampányban. Ez nem számít bele az öngyilkosságokba és a dezertálásokba (gyakran az autonómistáké), amelyek az ATO területén a munkaerő akár 30 százalékát is elérték. **Az ukrán fiatalok nem voltak hajlandók a Donbászba harcolni, és inkább a kivándorlást választották**, ami legalább részben megmagyarázza az ország demográfiai hiányát. Az ukrán védelmi minisztérium ezután a NATO-hoz fordult, hogy segítse fegyveres erőit „vonzóbbá” tenni. Miután az ENSZ keretein belül már dolgoztam hasonló projekteken, **a NATO felkért, hogy vegyek részt az ukrán fegyveres erők imázsának helyreállítását célzó programban.** De ez egy hosszú távú folyamat, és **az ukránok gyorsan akartak lépni.**

Ezért **a katonahiány kompenzálására az ukrán kormány félkatonai milíciákhoz folyamodott. Lényegében külföldi zsoldosokból állnak, gyakran szélsőjobb oldali fegyveresekből.** A Reuters szerint 2020-ban ők tették ki az ukrán haderő mintegy 40

százalékát, létszámuk pedig körülbelül 102 000 fő . Az Egyesült Államok, Nagy-Britannia, Kanada és Franciaország fegyverezte fel, finanszírozta és képezte ki őket. Több mint 19 nemzetiség volt – köztük svájciak.

A nyugati országok tehát egyértelműen létrehozták és támogatták az ukrán szélsőjobboldali milíciákat . 2021 októberében

a *Jerusalem Post* megkongatta a vészharangot a Centuria projekt elítélésével . Ezek a milíciák 2014 óta működtek a Donbászban, nyugati támogatással. Még ha lehet is vitatkozni a „náci” kifejezésről, az tény, hogy **ezek a milíciák erőszakosak, émelyítő ideológiát közvetítenek, és virulensen antiszemiták.**

Antiszemitizmusuk inkább kulturális, mint politikai, ezért nem igazán helyénvaló a „náci” kifejezés. Zsidógyűlöletük az 1920-as és 1930-as évek ukrainai nagy éhínségéből fakad, ami abból eredt, hogy Sztálin elkobozta a termést a Vörös Hadsereg modernizációjának finanszírozására. Ezt a népirtást – amelyet Ukrajnában holodomornak hívnak – az NKVD (a KGB elődje) követte el, amelynek vezetői felsőbb rétegeit főleg zsidók alkották. Ez az oka annak, hogy ma az ukrán szélsőségesek arra kérik Izraelt, hogy kérjen bocsánatot a kommunizmus bűneiért, ahogy a *Jerusalem Post* megjegyzi. Ez nagyon távol áll Vladyimir Putyin „történelem átírásától” .

Ezek a milíciák, amelyek a 2014-es Euromaidan forradalmat éltető szélsőjobboldali csoportoktól származnak, fanatikus és brutális személyekből állnak. Ezek közül a legismertebb az **Azov-ezred**, amelynek emblémája a 2. SS Das Reich páncélososztályra emlékeztet, amelyet Ukrajnában azért tisztelnek, mert 1943-ban felszabadította Harkovot a szovjetek alól, mielőtt az 1944-es Oradour-sur-Glane mészárlást végrehajtotta Franciaország.

Az Azov-ezred híres alakjai közé tartozott az ellenfél, Roman **Protassevics**, akit 2021-ben tartóztattak le a fehérorosz hatóságok a RyanAir FR4978-as járata miatt. 2021. május 23-án Protassevics letartóztatásának okaként egy MiG-29- es szándékos repülőgép- eltérítést említették – állítólag Putyin jóváhagyásával – , bár az akkor rendelkezésre álló információk egyáltalán nem erősítették meg ezt a forgatókönyvet.

De akkor meg kellett mutatni, hogy Lukasenko elnök „gengszter”, Protassevics pedig „újságíró”, aki szereti a demokráciát. Egy amerikai civil szervezet által 2020-ban végzett meglehetősen leleplező vizsgálat

azonban rávilágított Protashevics szélsőjobboldali militáns tevékenységére. Ekkor beindult a nyugati összeesküvés mozgalom, és a gátlástalan média „leégette” életrajzát . Végül **2022 januárjában megjelent az ICAO jelentés** , amely kimutatta, **hogyan bizonyos eljárási hibák ellenére Fehéroroszország a hatályos szabályoknak megfelelően járt el**, és a MiG-29 15 perccel azután szállt fel, hogy a RyanAir pilótája úgy döntött, hogy leszáll Minszkben. Tehát **nincs fehérorosz összeesküvés és még kevésbé Putyin. Ah!...** Egy másik részlet: Protashevics, kegyetlenül megkínóztáka fehérorosz rendőrség által, most szabad volt. Aki levelezni szeretne vele, az megteheti a Twitter-fiókját .

Az ukrán félkatonai csoportok „náciként” vagy „neonáciként” való minősítése orosz propagandának számít . Talán. De ez nem a *Times of Israel* , a Simon Wiesenthal Központ vagy a West Point Academy terrorizmussal szembeni központjának véleménye . De ez még mindig vitatható, mert 2014-ben úgy tűnt, hogy a Newsweek magazin inkább az Iszlám Állammal társította őket. Válassz!

A Nyugat tehát támogatta és folytatta a fegyveres fegyverek felfegyverzését, amelyek 2014 óta számos polgári lakosság elleni bűncselekményben – nemi erőszakban, kínzásban és mészárlásban – bűnösök. De míg a svájci kormány nagyon gyorsan hozott szankciókat Oroszországgal szemben, Ukrajnával szemben, amely 2014 óta mészárolja le saját lakosságát, nem fogadott el semmit. Valójában azok, akik Ukrajnában védik az emberi jogokat, már régóta elítélték az akciókat . e csoportok közül, de kormányaink nem támogatták őket. Mert **valójában nem Ukrajnán próbálunk segíteni, hanem harcolni Oroszország ellen.**

Ezeknek a félkatonai erőknek a Nemzetőrségbe való integrálása egyáltalán nem járt együtt „denacizálással”, ahogy azt egyesek állítják . A sok példa közül az Azov-ezred jelvénye tanulságos:

2022-ben nagyon sematikusán az orosz offenzíva ellen harcoló ukrán fegyveres erőket a következőképpen szervezték meg:

- **A Honvédelmi Minisztériumnak alárendelt hadsereg. 3 katonai alakulatba szerveződik, és manőver alakulatokból áll (tankok, nehéztüzérség, rakéták stb.).**
- **A Nemzetőrség, amely a Belügyminisztériumtól függ, és 5 területi parancsnokságra szerveződik.**

A Nemzetőrség tehát olyan területvédelmi erő, amely nem része az ukrán hadseregnek. Ide tartoznak a félkatonai milíciák, az úgynevezett „önkéntes zászlóaljok” (добровольчі батальйони), más néven „megtorló zászlóaljok”, és gyalogságból állnak. Elsősorban városi harcra képezték ki, ma már olyan városokat védenek, mint Harkov, Mariupol, Odessza, Kijev stb.

Második rész: A háború

A Varsói Szerződés erőinek egykori vezetőjeként a svájci stratégiai hírszerző szolgálatnál szomorúan – de nem megdöbbenve – tapasztalom, hogy szolgálataink már nem képesek megérteni az ukrán katonai helyzetet. Az önjelölt „szakértők”, akik a képernyőnken parádézhatnak, fáradhatatlanul közvetítik ugyanazt az információt, amelyet az állítás modulál, hogy Oroszország – és Vlagyimir Putyin – irracionális. Tegyük egy lépést hátra.

1. A háború kitörése

2021 novembere óta az amerikaiak folyamatosan orosz invázióval fenyegetik Ukrajnát. Az ukránok azonban a jelek szerint nem értenek egyet. Miért nem?

2021. március 24-ig kell visszamennünk. Azon a napon Volodimir Zelenszkij **rendeletet** adott ki **a Krím visszafoglalásáról**, és megkezdte haderejének telepítését az ország déli részén. **Ezzel egy időben több NATO-gyakorlatot is tartottak a Fekete-tenger és a Balti-tenger között**, amelyekhez az orosz határ menti felderítő repülések számának jelentős növekedése társult. Oroszország ezt követően több gyakorlatot is végrehajtott, hogy tesztelje csapatai hadműveleti felkészültségét, és megmutassa, hogy követi a helyzet alakulását.

Október-novemberig megnyugodtak a dolgok a **ZAPAD 21 hadgyakorlat** végével, amelynek csapatmozgását az **Ukrajna elleni offenzíva megerősítéseként értelmezték.** Az orosz háborús készülődés gondolatát azonban **még az ukrán hatóságok is cáfolták**, Olekszij Reznjukov ukrán védelmi miniszter pedig kijelenti, hogy tavasz óta nem történt változás határán.

A minszki megállapodásokat megsértve Ukrajna drónokkal hajtott végre légi hadműveleteket Donbászban, köztük legalább egy csapatot egy donyecki üzemenyagraktár ellen 2021 októberében. Az amerikai sajtó ezt megjegyezte, de az európaiak nem; és senki sem ítélte el ezeket a jogsértéseket.

2022 februárjában felpörögtek az események. **Február 7-én**, moszkvai látogatása során Emmanuel **Macron megerősítette** **Vlagyimir Putyinnak a minszki megállapodások iránti elkötelezettségét**, amelyet a Volodimir Zelenszkijvel való másnapi találkozója után is meg fog ismételni. Február 11-én Berlinben azonban kilenc óra munka után a „normandiai formátum” vezetőinek politikai tanácsadóinak találkozója minden konkrét eredmény nélkül véget ért: **az ukránok továbbra is megtagadták a minszki megállapodások alkalmazását**, nyilvánvalóan a Egyesült Államok kormánya nyomására.. Vlagyimir Putyin megjegyezte, hogy **Macron üres ígéreteket tett, és a Nyugat nem áll készen a megállapodások betartatására, ahogyan azt nyolc éve tette.**

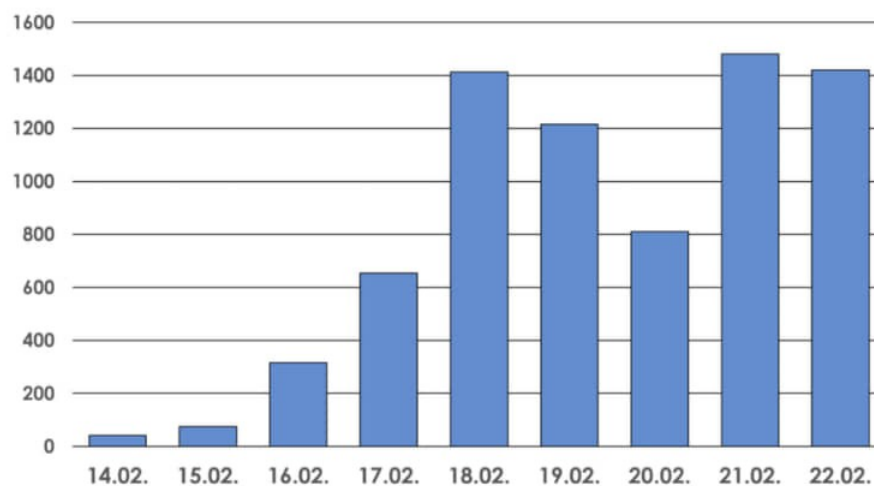
Folytatódtak az ukrán előkészületek a kontaktzónában. Az orosz parlament megriadt; február 15-én pedig felkérte Vlagyimir Putyint a

köztársaságok függetlenségének elismerésére, amit akkor (még) megtagadott.

Február 17-én Joe Biden elnök bejelentette , hogy Oroszország a következő napokban megtámadja Ukrajnát. Honnan tudta ezt? Ez egy rejtély. De 16. óta a **Donbass lakosságára kilőtt tüzérségi lövedék száma drámaian megnövekedtek**, amint azt az EBESZ megfigyelőinek napi jelentései mutatják. Természetesen sem a média, sem az Európai Unió, sem a NATO, sem egyetlen nyugati kormány sem reagál és nem avatkozik be. Később elhangzik, hogy ez orosz dezinformáció. Valójában úgy tűnik, hogy az Európai Unió és néhány ország **szándékosan hallgatott a donbászi lakosság lemészárlásáról**, tudván, hogy ez orosz beavatkozást vált ki.

Ugyanakkor a Donbászban történt szabotázsról is érkeztek jelentések. **Január 18-án a Donbass harcosai feltartóztatták azokat a szabotőröket, akik lengyelül beszéltek és nyugati felszereléssel voltak** felszerelve, és vegyi incidenseket akartak előidézni Gorlivkában . Lehetek CIA-zsoldosok , amerikaiak vezetésével vagy „tanáccsal”, és ukrán vagy európai harcosokból állhattak, hogy szabotázsakciókat hajtsanak végre a donbászi köztársaságokban.

Number of Explosions in Donbass (19-20 February 2022)

The massive increase in shelling against the population of Donbass on February 16 told the Russians that a major offensive was imminent. This is what led Putin to recognize the independence of the Republics and to consider an intervention under Article 51 of the UN Charter.

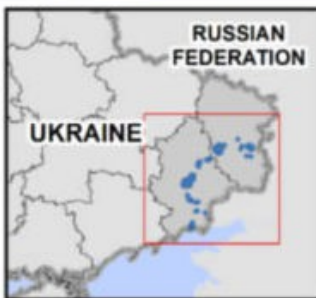
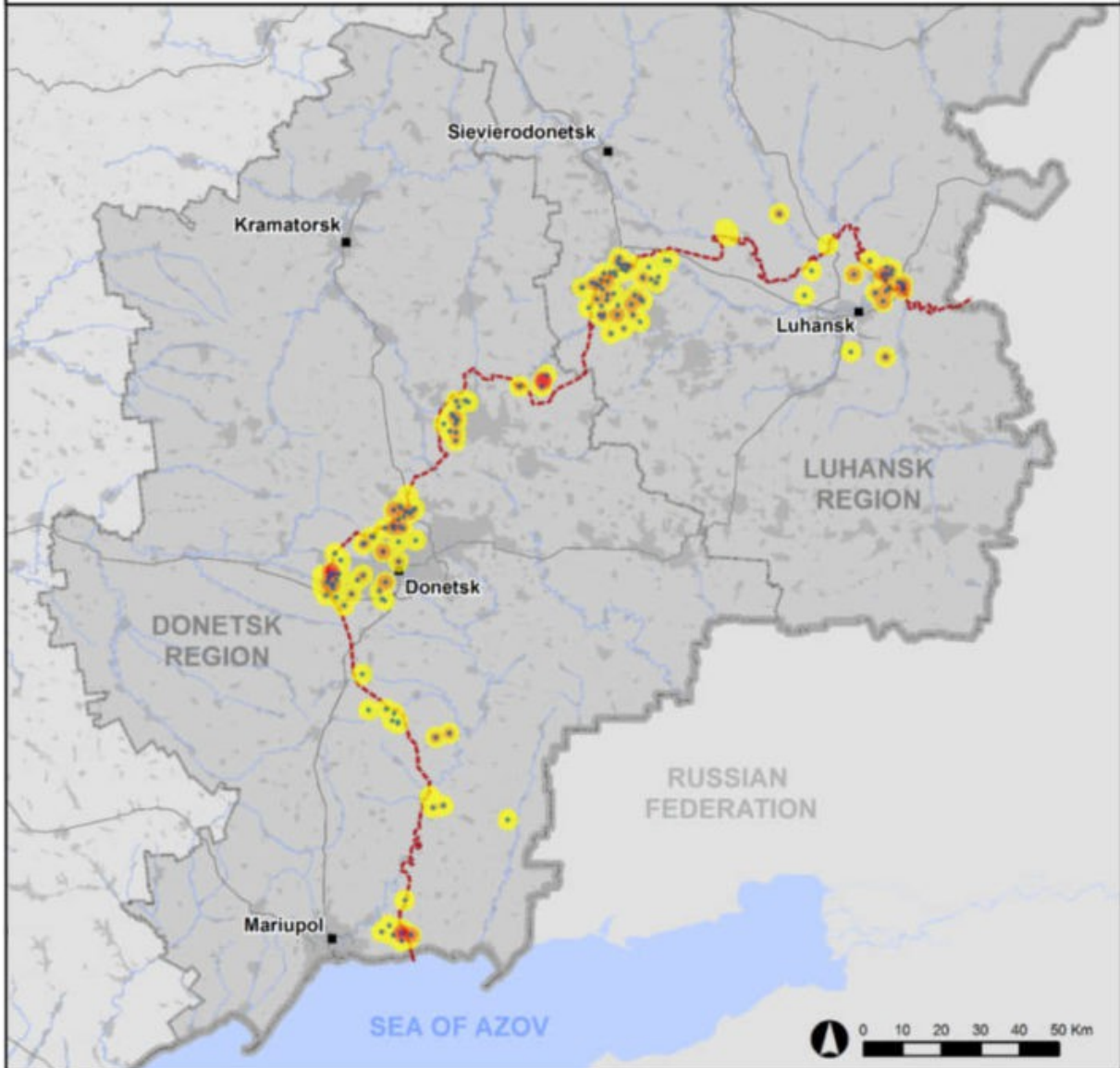
(Source: OSCE SMM Daily Reports)

Megjegyzés: A szöveg fordítása: „A Dombasz lakossága elleni (rakéta)támadások erőteljes megnövekedését febr. 16.-tól az oroszok egy nagy támadás előjeleként értékelték. Ez az, ami Putyint a (2) köztársaság elismerésére készítette, úgy ítélve a helyzetet, hogy az az ENSZ Alapokmánya 51. §.-nak megsértése.”

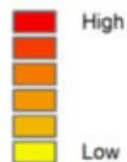

Organization for Security and
Co-operation in Europe
Special Monitoring Mission to Ukraine

Ceasefire violations observed by the SMM 19-20 February 2022

Ceasefire violation concentration

- Explosion
- Settlement
- ..... Estimated line of contact

Sources: Administrative Boundaries - OCHA; Roads, Rivers - OpenStreetMap; Sea - VLIZ (2005). IHO Sea Areas; Other - OSCE.

Coordinate System: WGS 1984 UTM Zone 37N

This map is provided for illustrative purposes only. Its content is not warranted to be error-free and does not imply endorsement or acceptance by the OSCE SMM.

© OSCE SMM 2019 Use, copy, reproduction, transmission, broadcasting, sale, license, or exploitation not permitted without OSCE prior written authorization.

Created: 20/02/2022

Valójában Joe Biden már február 16-án tudta, hogy az ukránok megkezdték Donbász polgári lakosságának ágyúzását, és nehéz

döntés elé állították Vlagyimir Putyint: katonailag segíteni Donbászt és nemzetközi problémát teremteni, vagy bámulni és figyelni. Donbász oroszul beszélő népe szétzúzását.

Ha úgy dönt, hogy beavatkozik, Putyin hivatkozhat a „védelmi felelősség” (R2P) nemzetközi kötelezettségére. De tudta, hogy a beavatkozás természetétől vagy mértékétől függetlenül szankciók viharát váltja ki. Ezért akár csak a Donbászra korlátozódik az orosz beavatkozás, akár tovább menne, hogy nyomást gyakoroljon a Nyugatra Ukrajna státuszaért, az ára ugyanaz lesz. Ezt fejtette ki **február 21-i** beszédében.

Azon a napon elfogadta a Duma kérését és **elismerte a két donbászi köztársaság függetlenségét**, egyúttal baráti és segítségnyújtási szerződéseket írt alá velük.

A Donbass lakosságának **ukrán tüzérségi bombázása folytatódott, és február 23-án a két köztársaság katonai segítséget kért Oroszországtól.** Február 24-én Vlagyimir Putyin az Egyesült Nemzetek Alapokmányának 51. cikkére hivatkozott, amely a védelmi szövetség keretében kölcsönös katonai segítségnyújtást ír elő.

Annak érdekében, hogy az orosz beavatkozást teljesen illegálissá tegyék a nyilvánosság előtt, szándékosan eltitkoltuk, hogy a háború valójában február 16-án kezdődött. Az ukrán hadsereg már 2021-ben a Donbász megtámadására készült, ahogy egyes orosz és európai titkosszolgálatok is. jól tudták. A jogászok ítélik.

Vlagyimir **Putyin február 24-i beszédében leszögezte hadművelete két célját: Ukrajna „demilitarizálását” és „denacizálását”. Tehát nem Ukrajna hatalomátvételéről van szó, de még csak feltehetően sem elfoglalásáról; és semmiképpen sem annak elpusztításáról.**

Ettől kezdve korlátozott a rálátásunk a hadművelet menetéről: az oroszok kiváló hadműveleti biztonsággal (OPSEC) rendelkeznek, tervezésük részletei nem ismertek. De elég gyorsan a művelet menete lehetővé teszi számunkra, hogy megértsük, hogyan váltották le a stratégiai célokat operatív szinten.

Leszerelés (demilitarizálás):

- *az ukrán repülés, légvédelmi rendszerek és felderítő eszközök földi megsemmisítése;*
- *a parancsnoki és hírszerzési struktúrák (C3I), valamint a fő logisztikai útvonalak semlegesítése a terület mélyén;*

- *az ország délkeleti részén összegyűlt ukrán hadsereg nagy részének bekerítése.*

Nácítlanítás:

- *az Odessza, Harkov és Mariupol városában, valamint a területen található különféle létesítményekben működő önkéntes zászlóaljak megsemmisítése vagy semlegesítése.*

2. Demilitarizálás

Az orosz offenzívát nagyon „klasszikus” módon hajtották végre. Kezdetben – ahogy az izraeliek tették 1967-ben – a légierő földi megsemmisítésével az első órákban. Ezután egyidejű, több tengely mentén haladó előrehaladásnak voltunk tanúi az „áramló víz” elve szerint: mindenhova előre kell haladni, ahol gyenge volt az ellenállás, és a (nagyon csapatigényes) városokat későbbre hagyni. Északon a csernobili erőművet azonnal elfoglalták, hogy megakadályozzák a szabotázscelemekényeket. Az üzemet együtt őrző ukrán és orosz katonák képei természetesen nem láthatók.

Jellemzően **nyugatról jön az ötlet, hogy Oroszország megpróbálja elfoglalni Kijevet**, a fővárost, hogy eltávolítsa Zelenszkijt – ezt tették Afganisztánban, Irakban, Líbiában, és ezt akarták elérni Szíriában az iszlám segítségével.

A valóság: Vlagyimir **Putyinnak soha nem állt szándékában lelőni vagy megdönteni Zelenszkijt**. Ehelyett Oroszország tárgyalásra készletve, Kijev megkerülésével igyekszik hatalmon tartani. Eddig megtagadta a minszki megállapodások végrehajtását. De most **az oroszok meg akarják szerezni Ukrajna semlegességét**.

Sok nyugati kommentátort meglepett, hogy az oroszok továbbra is tárgyalásos megoldást kerestek katonai műveletek végrehajtása közben. A magyarázat az orosz stratégiai kilátásokban rejlik a szovjet korszak óta. **A Nyugat számára a háború akkor kezdődik, amikor a politika véget ér.** Az orosz megközelítés azonban clausewitzi ihletet követ: **a háború a politika folytonossága**, és az ember folyékonyan haladhat egyikről a másikra, akár harc közben is. Ez lehetővé teszi, hogy nyomást gyakoroljunk az ellenfélre, és tárgyalásra kényszerítsük.

Hadműveleti szempontból az orosz offenzíva példa volt a maga nemében: hat nap alatt az oroszok egy akkora területet foglaltak

el, mint az Egyesült Királyság, nagyobb előretörési sebességgel, mint amit a Wehrmacht 1940-ben elért.

Az ukrán hadsereg zömét az ország déli részén telepítették a Donbász elleni nagy hadművelet előkészítésére. Ezért tudták az orosz erők március elejétől bekeríteni a Szlavjanszk, Kramatorszk és Szeverodonyeck közötti „üstben”, keletről Harkovon át, délről pedig a Krím felől. A Donyecki (DPR) és a Luganszki (LPR) Köztársaság csapatai keletről érkező lökéssel egészítik ki az orosz erőket.

Ebben a szakaszban az orosz erők lassan meghúzzák a hurkot, de már nincs időnk nyomása alatt (?). **Demilitarizálási céljukat elérték**, és a megmaradt ukrán erőknek már nincs operatív és stratégiai parancsnoki struktúrájuk.

Az a „lassulás”, amelyet „szakértőink” a rossz logisztikának tulajdonítanak, csak a céljaik elérésének következménye. Oroszország a jelek szerint nem akar részt venni az egész ukrán terület megszállásában. Valójában úgy tűnik, hogy Oroszország az ország nyelvi határára próbálja korlátozni előrenyomulását.

Médiánk a polgári lakosság elleni válogatás nélküli bombázásokról beszél, különösen Harkovban, és a Dante-képeket sorozatosan sugározzák. Az ott élő latin-amerikai Gonzalo Lira azonban egy nyugodt várost ajándékoz nekünk március 10 -én és március 11-én . Igaz, hogy ez egy nagy város, és nem látunk mindent – de ez mintha azt jelzi, hogy nem vagyunk abban a totális háborúban, hogy folyamatosan kiszolgálják minket a képernyőn.

Ami a donbászi köztársaságokat illeti, ők „felszabadították” saját területeiket, és Mariupol városában harcolnak.

3. Denacifikáció

Az olyan városokban, mint Harkov, Mariupol és Odessza, a védelmet **félkatonai milíciák** biztosítják. **Tudják, hogy a „denacizálás” célja elsősorban őket célozza.**

Egy urbanizált területen támadó számára a civilek jelentenek problémát. Ezért igyekszik Oroszország humanitárius folyosókat létrehozni, hogy kiüresítse a civilek városait, és csak a milíciákat hagyja meg, hogy könnyebben harcolhasson ellenük.

Ezzel szemben ezek a milíciák arra törekszenek, hogy civileket tartsanak a városokban, hogy eltántorítsák az orosz hadsereget az

ottani harcoktól. Ezért vonakodnak e folyosók megvalósításától, és mindent megtesznek annak érdekében, hogy az orosz erőfeszítések sikertelenek legyenek – **a polgári lakosságot „emberi pajzsként” használhatják.** Természetesen itt gondosan cenzúrázzák azokat a videókat, amelyeken Mariupolt elhagyni próbáló, az Azov-ezred harcosai által összevert civilek láthatók.

A Facebookon az Azov-csoport az Iszlám Állammal azonos kategóriába tartozik, és a platform „veszélyes személyekre és szervezetekre vonatkozó politikája” hatálya alá tartozik. Ezért tilos volt dicsőíteni, és szisztematikusan betiltották a számára kedvező „bejegyzéseket”. Február 24-én azonban a Facebook megváltoztatta szabályzatát, és engedélyezte a milícia számára kedvező bejegyzéseket. Ugyanebben a szellemben márciusban a volt keleti országokban engedélyezett platform orosz katonák és vezetők meggyilkolására szólít fel. Ennyit azokról az értékekről, amelyek vezetőinket inspirálják, mint látni fogjuk.

Médiánk a népi ellenállás romantikus képét terjeszti. Ez a kép vezette az Európai Uniót ahhoz, hogy finanszírozza a fegyverek polgári lakosságnak történő szétosztását. Ez bűncselekmény. Az

ENSZ békefenntartó doktrínájának vezetőjeként a polgári védelem kérdésével foglalkoztam. Azt találtuk, hogy a civilek elleni erőszak nagyon sajátos kontextusban fordult elő. Különösen akkor, ha a fegyverek bőségesek, és nincsenek parancsnoki struktúrák.

Ezek a parancsnoki struktúrák a hadseregek lényegét alkotják: funkciójuk az erő alkalmazását egy cél felé terelni. A polgárok véletlenszerű felfegyverzésével – ahogy ez jelenleg is történik – az EU harcosokká változtatja őket, aminek következtében potenciális célpontokká válnak. Sőt, parancs nélkül, hadműveleti célok nélkül a fegyverek szétosztása elkerülhetetlenül pontozáshoz, banditizmushoz és inkább halálos, mint hatékony akciókhoz vezet. **A háború érzelmek kérdésévé válik. Az erő erőszakká válik.** Ez történt 2011. augusztus 11. és 13. között Tawargában (Líbia), ahol Franciaország által (illegálisan) ejtőernyős fegyverekkel mészároltak le 30 000 fekete-afrikai állampolgárt. A Brit Királyi Stratégiai Tanulmányok Intézete (RUSI) egyébként nem lát hozzáadott értéket ezekben a fegyverszállításokban.

Sőt, ha az ember fegyvert szállít egy háborúban álló országba, azzal kiteszi magát annak, hogy hadviselő félnek tekintik. A Mikolajev

légitámaszpont elleni **2022. március 13-i orosz csapások követik az orosz figyelmeztetéseket**, miszerint a fegyverszállítmányokat ellenséges célpontként kezelik.

Az EU megismétli a Harmadik Birodalom katasztrofális tapasztalatait a berlini csata utolsó óráiban. A háborút a katonaságra kell hagyni, és ha az egyik fél veszített, be kell engedni. És ha ellenállásra van szükség, azt vezetni és strukturálni kell. **Mi** azonban pontosan az ellenkezőjét tesszük – **arra készítjük a polgárokat, hogy menjenek és harcoljanak, ugyanakkor a Facebook engedélyezi az orosz katonák és vezetők meggyilkolására irányuló felhívásokat. Ennyit az értékekről, amelyek inspirálnak bennünket.**

Egyes titkosszolgálatok úgy látják ezt **a felelőtlen döntést, hogy az ukrán lakosságot ágyútöltelékként használják fel Vlagyimir Putyin Oroszországa ellen.** Ezt a fajta **gyilkos döntést** Ursula von der Leyen nagyapjának kollégáira kellett volna bízni. Jobb lett volna tárgyalásokat folytatni, és így garanciákat szerezni a civil lakosság számára, mint olajat önteni a tűzre. **Mások vérével könnyű harcosnak lenni.**

4. A mariupoli szülészeti kórház

Fontos előre megérteni, hogy **nem az ukrán hadsereg védi Mariupolt, hanem a külföldi zsoldosokból álló Azov milícia.**

2022. március 7-i összefoglalójában az orosz ENSZ New York-i missziója kijelentette, hogy „**a lakosok jelentése szerint az ukrán fegyveres erők kiutasították a mariupoli városi 1-es számú szülészeti kórház személyzetét, és lőállást állítottak fel a létesítményen belül**”.

A Lenta.ru független orosz média március 8-án tette közzé mariupoli civilek vallomását, akik elmondták, hogy **a szülészetet az Azov-ezred milíciája vette át, és fegyverükkel megfenyegették a polgári lakosokat.** Megerősítették az orosz nagykövet néhány órával korábbi nyilatkozatait.

A mariupoli kórház domináns pozíciót foglal el, kiválóan alkalmas páncéltörő fegyverek felszerelésére és megfigyelésre. Március 9-én az orosz csapatok csapást mértek az épületre. A CNN szerint 17-en megsebesültek, de a képek nem mutatnak áldozatot az épületben, és nincs bizonyíték arra, hogy az említett áldozatok kapcsolatban

állnának ezzel a sztrájkkal. Gyerekekről van szó, de a valóságban nincs semmi. Ez igaz lehet, de lehet, hogy nem. **Ez nem akadályozza meg az EU vezetőit abban, hogy ezt háborús bűnnek tekintsek**. Ez pedig lehetővé teszi Zelenszkij számára, hogy Ukrajna felett repüléstilalmi zónát írjon ki.

A valóságban nem tudjuk pontosan, mi történt. Az események sorozata azonban azt támasztja alá, hogy **az orosz erők csapást mértek az Azov-ezred állására, és hogy a szülészeti osztályon ekkor már nem tartózkodtak civilek.**

A probléma az, hogy a városokat védő félkatonai milíciákat a nemzetközi közösség arra ösztönzi, hogy ne tartsák tiszteletben a háborús szokásokat. Úgy tűnik, hogy az ukránok újrajátszották a kuvaiti város szülészeti kórházának 1990-es forgatókönyvét, amelyet a Hill & Knowlton cég 10,7 millió dollárért rendezett meg, hogy meggyőzze az ENSZ Biztonsági Tanácsát, hogy avatkozzon be Irakban a Sivatagi Pajzs/Vihar hadművelet érdekében. .

A nyugati politikusok nyolc éve elfogadják a polgári csapásokat a Donbászban, anélkül, hogy bármilyen szankciót fogadtak volna el az ukrán kormány ellen. Már régen beléptünk egy olyan dinamikába, ahol a nyugati politikusok beleegyeztek abba, hogy **feláldozzák a nemzetközi jogot Oroszország meggyengítésének célja érdekében**.

Harmadik rész: Következtetések

Volt titkosszolgálati szakemberként az első dolog, ami megdöbben, az az, hogy a nyugati titkosszolgálatok teljes mértékben hiányoznak az elmúlt egy év helyzetének bemutatásából. Svájcban a szolgálatokat kritizálták, amiért nem adtak megfelelő képet a helyzetről. Valójában úgy tűnik, hogy az egész nyugati világban a titkosszolgálatokat túlterhelték a politikusok. A probléma az, hogy a politikusok döntenek – a világ legjobb hírszerző szolgálata hiábavaló, ha a döntéshozó nem hallgat rá. Ez történt a válság idején.

Ez azt jelenti, hogy míg egyes titkosszolgálatoknak nagyon pontos és racionális képük volt a helyzetről, mások egyértelműen ugyanazt a képet alkották, mint amit a médiánk terjeszt. Ebben a válságban fontos szerepet játszottak az „új Európa” országainak szolgáltatásai. A probléma az, hogy tapasztalatom szerint analitikai szinten rendkívül rossznak találtam őket – doktrinerek, hiányzik belőlük az a szellemi és

politikai függetlenség, amely egy katonai „minőségű” helyzet felméréséhez szükséges. Jobb ellenségnek lenni, mint barátnak.

Másodszor, úgy tűnik, hogy **néhány európai országban a politikusok szándékosan figyelmen kívül hagyták szolgáltatásaikat, hogy ideológiailag reagáljanak a helyzetre. Ez az oka annak, hogy ez a válság kezdettől fogva irracionális. Megjegyzendő, hogy az összes dokumentumot, amelyet a válság idején a nyilvánosság elé tártak, politikusok terjesztettek elő kereskedelmi források alapján.**

Néhány nyugati politikus nyilvánvalóan azt akarta, hogy konfliktus legyen. Az Egyesült Államokban az Anthony Blinken által a Biztonsági Tanácsnak bemutatott támadási forgatókönyvek csak a számára dolgozó Tigriscsapat képzeletének szüleményei voltak – pontosan úgy tett, mint Donald Rumsfeld 2002-ben, aki így „megkerülte” a CIA-t és más titkosszolgálatok, amelyek sokkal kevésbé voltak határozottak az iraki vegyi fegyverekkel kapcsolatban. **A mai drámai fejleményeknek olyan okai vannak, amelyekről tudunk, de nem vettük észre:**

- *stratégiai szinten a NATO bővítése (amivel itt nem foglalkoztunk);*
- *politikai szinten a minszki megállapodások végrehajtásának nyugati megtagadása;*
- *és működési szempontból a Donbass polgári lakossága elleni folyamatos és ismétlődő támadások az elmúlt években, valamint a drámai növekedés 2022 február végén.*

Más szóval, természetesen helyteleníthetjük és elítélhetjük az orosz támadást. De **MI** (vagyis: az **Egyesült Államok, Franciaország és az Európai Unió az élen**) megteremtettük a feltételeket a konfliktus kirobbanásához. Együttérzést tanúsítunk az ukrán nép és a kétmillió menekült iránt . Az jó. De ha egy csöppnyi együttérzést éreztünk volna a saját kormányuk által lemészárolt Donbass ukrán lakosságából származó, ugyanennyi menekült iránt , akik nyolc éven át Oroszországban kerestek menedéket, valószínűleg semmi sem történt volna meg.

*Az aktív ellenségeskedések által okozott **polgári áldozatok 2018-2021 között**, területenként*

	<i>Területi ellenőrzés alatt – az önjelölt „köztársaságok” által</i>	<i>A kormány által ellenőrzött területen</i>	<i>A „senki földjén”</i>	<i>Teljes</i>	<i>Csökkenés az előző évhez képest, százalék</i>
<i>2018</i>	<i>128</i>	<i>27</i>	<i>7</i>	<i>162</i>	<i>41.9</i>
<i>2019</i>	<i>85</i>	<i>18</i>	<i>2</i>	<i>105</i>	<i>35.2</i>
<i>2020</i>	<i>61</i>	<i>9</i>	<i>0</i>	<i>70</i>	<i>33.3</i>
<i>2021</i>	<i>36</i>	<i>8</i>	<i>0</i>	<i>44</i>	<i>37.1</i>
<i>Teljes</i>	<i>310</i>	<i>62</i>	<i>9</i>	<i>381</i>	
<i>Százalék</i>	<i>81.4</i>	<i>16.3</i>	<i>2.3</i>	<i>100,0</i>	

Amint látjuk, a donbászi áldozatok több mint 80%-a az ukrán hadsereg lövöldözésének eredménye. A Nyugat évekig hallgatott a kijevi kormány által az orosz ajkú ukránok lemészárlásáról, anélkül, hogy nyomást gyakorolt volna Kijevre. Ez a csend kényszerítette cselekvésre az orosz felet.

[Forrás: "Konfliktusokkal kapcsolatos civil áldozatok, " ENSZ Emberi Jogi Megfigyelő Misszió Ukrajnában .]

Nyitott kérdés, hogy a „népirtás” kifejezés vonatkozik-e a donbassi lakosság által elszenvedett visszaélésekre. A kifejezést általában nagyobb horderejű esetekre tartják fenn (holokauszt stb.). De a Népirtás Egyezmény által adott meghatározás valószínűleg elég tág ahhoz, hogy erre az esetre is vonatkozzon. A jogtudósok ezt meg fogják érteni.

Nyilvánvaló, hogy **ez a konfliktus hisztériába sodort bennünket. Úgy tűnik, hogy a szankciók külpolitikánk kedvelt eszközévé váltak.** Ha ragaszkodunk ahhoz, hogy Ukrajna tartsa be az általunk tárgyalta és jóváhagyott minszki megállapodásokat, akkor ez nem történt volna meg. Vlagyimir Putyin elítélése a miénk is. Nincs értelme utólag nyafogni – **korábban kellett volna cselekednünk.** Azonban **sem Emmanuel Macron (mint kezes és az ENSZ Biztonsági Tanácsának tagja), sem Olaf Scholz, sem Volodimir Zelenszkij nem tartotta tiszteletben kötelezettségvállalásait.** A végén az igazi vereség azoké, akiknek nincs hangjuk.

Az Európai Unió nem tudta elősegíteni a minszki egyezmények végrehajtását – éppen ellenkezőleg, nem reagált, amikor Ukrajna saját lakosságát bombázta a Donbászban. Ha ezt tette volna, Vlagyimir **Putyinnak nem kellett volna reagálnia.** A diplomáciai szakasz hiányában **az EU azzal tűnt ki, hogy szította a konfliktust.** Február 27-én az ukrán kormány beleegyezett, hogy tárgyalásokat kezd Oroszországgal. Néhány órával később azonban az Európai Unió 450 millió eurós költségvetést szavazott meg Ukrajnának fegyverek szállítására, olajat öntve a tűzre. Ettől kezdve az ukránok úgy érezték, nem kell megegyezniük. A mariupoli Azov milícia ellenállása még 500 millió eurós fegyveremelést is eredményezett.

Ukrajnában a nyugati országok áldásával kiiktatták azokat, akik a tárgyalás mellett állnak. Ez **Denis Kirejev, az egyik ukrán tárgyaló ügye, akit március 5-én gyilkolt meg az ukrán titkosszolgálat (SBU), mert túlságosan kedvező volt Oroszországgal szemben, és árulónak tartották.** Ugyanerre a sorsra jutott **Dmitrij Demjanenko, az SBU Kijevért és térségéért felelős főigazgatójának egykori helyettes vezetője, akit március 10-én gyilkoltak meg, mert túlságosan kedvezett az Oroszországgal kötött megállapodásnak** – a Mirotvorec ("Béketeremtő") milícia lelőtte. . Ez a milícia a Mirotvorets webhelyhez kapcsolódik, amely felsorolja „Ukrajna ellenségei” személyes adataikkal, címeikkel és telefonszámaikkal, hogy zaklathatóak legyenek, vagy akár ki is iktathatók legyenek: ez a gyakorlat sok országban büntetendő, de Ukrajnában nem. Az ENSZ és néhány európai ország követelte ennek az oldalnak a bezárását – ezt a Rada elutasította.

A végén **az ár magas lesz, de Vlagyimir Putyin valószínűleg eléri a maga számára kitűzött célokat.** Kapcsolatai Pekinggel megszilárdultak. A konfliktusban Kína közvetítő szerepet tölt be, Svájc pedig Oroszország ellenségeinek listájához csatlakozik. Az amerikaiaknak olajat kell kérniük Venezuelától és Irántól, hogy kilábaljanak az energia-zsákutcából – Juan Guaido végleg elhagyja a helyszínt, az Egyesült Államoknak pedig szánalmasan vissza kell lépnie az ellenségei ellen bevezetett szankcióktól.

Azok a nyugati miniszterek, akik az orosz gazdaság összeomlására és az orosz nép szenvedésre készítésére törekszenek, vagy akár Putyin meggyilkolására szólítanak fel,

megmutatják (még ha részben meg is fordították szavaik formáját, de a lényegét nem!), **hogy vezetőink nem jobbak, mint azok, akiket utálunk** – az orosz atléták szankcionálásának a paralimpiai játékokon vagy az orosz művészek semmi köze Putyin elleni harchoz.

Így elismerjük, hogy Oroszország demokrácia, mivel úgy gondoljuk, hogy az orosz nép felelős a háborúért. Ha ez nem így van, akkor miért akarunk egy egész lakosságot megbüntetni egy ember hibája miatt? Emlékezzünk arra, hogy **a genfi egyezmények tiltják a kollektív büntetést.**

Ebből a konfliktusból levonható tanulság a változó geometrikus emberiség érzése. Ha annyira törődtünk a békével és Ukrajnával, miért nem ösztönöztük Ukrajnát, hogy tartsa tiszteletben az általa aláírt és a Biztonsági Tanács tagjai által jóváhagyott megállapodásokat? A média integritását a Münchener Charta feltételeinek megfelelő munkavállalási hajlandóság méri. Sikerült a kínaiak elleni gyűlöletet propagálniuk a Covid-válság idején, és sarkított üzenetük ugyanilyen hatást vált ki az oroszokkal szemben. Az újságírás egyre szakszerűtlenebb és harciasabb.

Ahogy Goethe mondta: "Minél nagyobb a fény, annál sötétebb az árnyék" **Minél aránytalanabbak az Oroszország elleni szankciók, annál inkább rávilágítanak rasszizmusunkra és szervilizmusunkra azok az esetek, amikor nem tettünk semmit. Miért nem reagáltak nyugati politikusok nyolc éve a Donbass polgári lakossága elleni csapásokra? Mert végül is mi teszi kifogásolhatóbbá az ukrajnai konfliktust, mint az iraki, afganisztáni vagy líbiai háború? Milyen szankciókat vezettünk be azok ellen, akik szándékosan hazudtak a nemzetközi közösségnek, hogy igazságtalan, indokolatlan és gyilkos háborúkat folytassanak? Törekedtünk-e „szenvedésre készíteni az amerikai népet”, amiért hazudtak nekünk (mert ők egy demokrácia!) az iraki háború előtt? Elfogadtunk-e egyetlen szankciót azokkal az országokkal, társaságokkal vagy politikusokkal szemben, akik fegyvert szállítanak a jemeni konfliktushoz, amelyet a „világ legrosszabb humanitárius katasztrófájának” tartanak? Szankcionáltuk-e az Európai Unió azon országait, amelyek területükön a legborzasztóbb kínzást alkalmazzák az Egyesült Államok érdekében?**

A kérdést feltenni annyi, mint válaszolni rá... és a válasz nem szép.

Jacques Baud a vezérkar egykori ezredese, a svájci stratégiai hírszerzés volt tagja, a keleti országok specialistája. Az amerikai és a brit hírszerző szolgálatoknál képezték ki. Az ENSZ békeműveleteinek politikai vezetőjeként dolgozott. Az ENSZ jogállamisággal és biztonsági intézményekkel foglalkozó szakértőjeként megtervezte és vezette az első többdimenziós ENSZ hírszerzési egységet Szudánban. Dolgozott az Afrikai Uniónak, és 5 évig volt felelős a NATO-nál a kézi lőfegyverek elterjedése elleni küzdelemért. Közvetlenül a Szovjetunió bukása után részt vett a legmagasabb orosz katonai és hírszerzési tisztviselőkkel folytatott megbeszélésekben. A NATO-n belül követte a 2014-es ukrán válságot, majd részt vett Ukrajnát segítő programokban. Számos könyv szerzője a hírszerzésről, a háborúról és különösen a terrorizmusról. Le Détournement kiadó: SIGEST, Gouverner par les fake news , L'affaire Navalny . Legújabb könyve a Poutine, maître du jeu? Max Milo adta ki. Ez a cikk a párizsi Centre Français de Recherche sur le Renseignement jóvoltából jelent meg . Franciából fordította N. Dass.

<https://www.thepostil.com/the-military-situation-in.../...>

Összefoglaló videó

<https://rumble.com/embed/vzit0b/?pub=4> (Érdemes megnézni!)